

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE WIE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Grosholte, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. G. Kunst, Arnhem; Dr H. W. Laman, Assen; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's Gravenhage; Dr J. W. Marnielstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr J. C. Rullmann, Utrecht; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijss, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; E. Visser, Arnhem; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, 's Gravenhage.

Adres der Redactie:
Prof. Dr V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58 — Postrekening No. 38000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD. De Bijbelvertaling op het Agendum. — Uit de Schrift: De laatste belofte des Middelaars. (Matth. 28:20). — Kerkelijk Leven: Rapport inzake het Vrouwenkiesrecht IV (Slot). Voorwaardelijke ophelling van schorsing? De Gereform. Studentenbeweging V. — Literatuur en Kunst: Nog een bijdrage tot de Chr. Volkslectuur. — Pop. Wet. Schetsen: Iets over Dominie en Psychoanalyse II. — Opvoeding en Onderwijs: Het Gary-systeem. — Zending en Evangelisatie: Het Heilsleger jubileum. — Uit de Buitenl. Kerken. — Perschoon.

DE BIJBELVERTALING OP HET AGENDUM.

Megen wij in een hoofdartikel nog eens op de kwestie van de Bijbelvertaling terugkomen?

Men zal zich herinneren, dat wij daarover tal van artikelen hebben geschreven.

Daarin meenen wij te hebben aangetoond, dat onze Statenvertaling, ondanks haar hoge waarde, op tal van plaatsen uiterst gebrekkig is.

Ook hebben wij laten zien, dat de voorarbeid van een verbetering van onze Bijbelvertaling voor een niet onbelangrijk deel is volbracht.

Wij staan er dus in 1927 geheel anders voor dan in 1917.

Rapporteerde toen een commissie, dat op voorarbeid diende gewacht, thans is de reden tot wachten vervallen.

In tien jaren is op dit gebied, dank zij den ijver van onze Gereformeerde exegeten, buitengewoon veel geïllustreerd.

Hoewel wij dan ook zijn voor continuïteit in de besloten van onze Synode, hier hebben wij een uitzonderingsgeval.

Er bestaat meer dan voldoende reden om op het besluit van 1917 terug te komen.

Of liever, op grond van het besluit van 1917 moeten onze kerken thans deze zaak ter hand nemen.

Aan de voornaamste voorwaarde, destijds gesteld, is nu voldaan.

Nu hielden wij er een pleidooi voor om de zaak van de bijbelvertaling op de Synode van Groningen aan de orde te stellen.

Later echter, toen de kans groot was, dat de meeste opdrachten van de Synode van Utrecht gereed zouden komen en het ons gewenscht voorkwam naar goede orde die eerst af te werken, gaven we te kennen, dat het dan maar beter was, dat zoo weinig mogelijk nieuwe kwesties zouden worden aangesneden.

Maak eerst schoon schip met de oude, zeiden we. Wij yonden, dat eerlijkheid dit gebod.

Gedane beloften gaan vóór.

En nog steeds bezwaart het ons, dat die rapporten niet zijn verschenen.

Een niet zoo gering deel van ons Gereformeerde volk rekende er op.

En dat er nu niets van op de Synodale tafel komt, stelt hen teleur.

Ware hier geen force majeure aan te voeren, wij voor ons zouden het gevoelen als woordbreuk.

Maar nu het oude niet kan worden afgewerkt en er dus plaats voor het nieuwe komt, zouden wij gaarne zien, dat daaronder ook de kwestie van een verbeterde vertaling van den Bijbel werd opgenomen.

Deze is veel belangrijker dan alle punten, welke totnogtoe op de mindere kerkelijke vergaderingen verhandeld zijn om naar de Generale Synode verhandeld te worden.

Wij noemden haar reeds een reformatoisch vraagstuk van den eersten rang.

Braecht de Synode van Groningen ons in deze een schrede voorwaarts, dan zou zij daardoor al een reeds beteekenis kunnen krijgen.

Wij geven het dan ook onzen kerken dringend in overweging om dit op de Generale Synode aanhangig te maken.

Wenschelijk is het daarbij, dat zoo men een voorstel dienaangaande ontwerpt, men niet te zeer in bijzonderheden trede.

Want men verwacht niet, dat de Synode deze zaak in haar geheel zelf zal onderzoeken.

Zij kan moeilijk meer doen dan een Deputaatschap ad hoc benoemen.

Daarom verdient het aanbeveling zich in zijn verzoek tot de Synode daartoe te beperken.

Ook specificere men niet, of men verlangt een geheel nieuwe of een verbeterde Statenvertaling. Zelf gevoelen wij het meest voor de laatste.

Vooreerst, omdat de Statenvertaling voor een aanmerkelijk deel nog zeer bruikbaar is en in sommige gedeelten, ondanks de meerdere kennis van het Hebreeuwsche en Grieksche taaleigen dan onze vaders bezaten, op het oogenblik bijna niet voor verbetering vatbaar is.

Vervolgens ook, omdat de geschiedenis leert, dat een geheel nieuwe vertaling moeilijk ingang vindt. Vóór 1618 kregen de vertalers steeds in opdracht zich zoo dicht mogelijk bij de bestaande vertalingen aan te sluiten en daarvan te behouden, wat maar eenigszins te behouden viel. De groote Dordtsche Synode gaf ruimer mandaat en wilde een nieuwe vertaling bezorgd zien. Maar het resultaat viel anders uit. Ook de Statenvertaling nam nog veel uit de vroegere tweede handsche vertalingen over en deed onderscheiden verbeteringen naar de kanteekeningen verhuizen, in plaats van ze in den tekst aan te brengen. Zoo zal 't wel altijd gaan. Aan een bestaande vertaling is het volk zeer gehecht. Er zijn er, die zoover gaan, dat zij om de bekende klanken, liever een onjuiste vertaling behouden, dan naar een juiste te grijpen. Dat is natuurlijk geen standpunt. Wie dit voorstaat, is het niet eerlijk om het Woord Gods te doen.

Die wenscht niet te hooren naar wat God zegt, maar naar wat de ouden gezegd hebben. Zij stellen de vaders boven den Heiligen Geest. Tegen zulk konservatisme moet krachtig worden gestreden. Zij, die dit aankleven, mogen niet ontsien worden.

Maar wij koesteren alle hoop, dat, wanneer zij maar wat beter worden onderricht, zij de ongeestelijkheid van dit konservatisme zullen inzien. Ons Gereformeerde volk heeft er overvloedige blijken van gegeven: het is voor overreding vatbaar. Men mag dus verlangen, dat het onjuiste uit onze Statenvertaling wordt weggenomen. Maar wat niet onjuist is en ook niet, doordat woorden gedurende drie eeuwen zijn uitgesloten en in gebruik geraakt of een andere beteekenis hebben verkregen, onduidelijk, om niet te zeggen onverstaanbaar is geworden, kan gevoelig onveranderd worden gelaten. Dat vergroot de mogelijkheid, dat de te ondernemen vertaling spoedig na haar beëindiging algemeen door de kerken zal worden aanvaard.

Men overvraag in zijn voorstel dus niet. Dat zou de aannemingskans slechts verminderen.

Men stelle er zich tevreden mee het onderzoek naar deze aangelegenheid aan het in te stellen Deputaatschap over te laten.

Toch kan zulk een Deputaatschap nog meer doen. En het is ook uiterst gewenscht, dat dit aan de Deputaten worde opgedragen, opdat het niet een zaak worde zonder eind.

Indien Deputaten tot de konklusie komen, dat de verbetering der Statenvertaling dient te worden ter hand genomen, dan kan hun ook in last worden gegeven zich er over te beraden op welke wijze zulk een vertaling het best kan worden uitgevoerd.

Onze Statenvertaling is tot stand gebracht door meerdere vertalers en overzieners. Dit systeem is goed bevallen. Maar het was niet vrij van fouten, gelijk de uitkomst bewezen heeft. Toen de Statenvertaling werd afgeleverd, zullen de „Dordtsche vaders“, die nog in leven waren, wel bij zichzelf hebben gedacht: wanneer wij er weer vóór stonden, zouden wij het toch anders doen. Daarom kan thans dit systeem niet onveranderd worden gevolgd. Ook daarin is verbetering mogelijk. En daarover kan dan het Deputaatschap advies verstrekken.

Maar ook daarmee is men er niet.

Er zullen, evenals op de Dordtsche Synode, ook eenige spel- en stijlregels moeten worden vastgesteld. Wel vertoont onze taal thans meer vastheid dan toen, maar de eenheid van schrijfwijze enz. tusschen verschillende auteurs is toch ver te zoeken. In het dagelijksch leven hindert dat zoo niet, al ware ook daar meer eenheid niet misplaatst.

Dech in een vertaling van den Bijbel kunnen zulke verschillen niet geduld. Ook dit is een zeer gewichtige zaak, welke degelijk behoort te worden voorbereid en het geschiktst in handen kan worden gesteld van de te benoemen Deputaten.

Nog andere moeilijkheden doen zich voor. Zal de Synode het gebruik van de verbeterde vertaling aanstonds na de voltooiing in onze kerken „verplichtend“ stellen? Dit opleggen van „boven“ af heeft zijn bezwaren. Natuurlijk kan niet met alle bedenkingen rekening worden gehouden. Tegen de Statenvertaling werd indertijd ingebracht, dat er nog 50 à 60.000 exemplaren van oude vertalingen onverkocht lagen. Maar met dat argument hield de Synode geen rekening. En terecht. Opmerkelijk is het, dat men ook nu nog wel dezelfde redeneering tegen een verbeterde vertaling hoort. Men spiegele zich hier aan het voorbeeld der vaders en trekke zich daarvan niets aan. Maar ook uit anderen hoofde zullen aan de invoering van een verbeterde vertaling wel struikelblokken in den weg worden gelegd. Het zou dan ook zeer op prijs worden gesteld, indien Deputaten eenige lijnen trokken, langs welke de invoering met wijsheid en voorzichtigheid, maar evenzeer doeltreffend zich kan bewegen.

Ook dat is evenwel nog niet alles.

Het is de taak der geïnstitueerde kerk, te zorgen, dat er een goede bijbelvertaling is. Geen persoon en geen vereeniging kan die van haar overnemen. Dat houdt natuurlijk niet in, dat, indien er een uitnemende vertaling van een godgeleerde of van een vereeniging bestond, welke boven de Statenvertaling uitging, de kerk die niet voor haar gebruik zou mogen ijken, na natuurlijk alles naarsig te hebben laten onderzoeken. Maar in zulke omstandigheden verkeerden wij nu eenmaal niet. Wel heeft men kunnen lezen, dat het Nederlandsch Bijbelgenootschap zich voor deze zaak interesseert. Maar hoeveel sympathie wij dit genootschap ook toedragen, toch kan met recht worden betwijfeld, of dit wel het geschikte lichaam is om een vertaling tot stand te brengen, welke door onze Gereformeerde Kerken kan worden aanvaard. De Schriftbeschouwing heeft op de vertaling grooten invloed. Ons blad wees er reeds meer dan eens op, hoe een vertaling van Schriftkritisch standpunt geheel anders moet uitvallen dan een van Schriftgebovig standpunt. Ook is deze vertaling niet gereed. Of zij ooit gereed zal komen, kunnen wij niet zeggen.

In elk geval mag de kerk, als haar de noodzakelijkheid van een vertaling gebleken is, hierop niet wachten. Stel, dat daar nog jaren mee heengaan en dat zulk een vertaling dan — wat wij het meest waarschijnlijk achten — door onze Kerken niet kan worden geaccepteerd, dan zijn wij weder geruimen tijd achterop. En het is onze overtuiging, dat onze kerken niet langer mogen uitstellen. Waar vast staat, dat uit onze Statenvertaling niet meer zuiver is te hooren, wat de Geest tot de gemeente zegt, is dit niet iets, dat verschoven mag worden totdat het ons eens uitkomt. Aan den anderen kant is het misschien mogelijk, dat de vertalers onzer Kerken voeling houden met de vertalers van het Nederlandsch Bijbelgenootschap. Hoe dit kan worden geregeld, kunnen de te benoemen Deputaten overwegen en daarover aan een volgende Synode rapporteren. Daarbij kan dan ook ter sprake komen de vraag, welke wij vroeger reeds aanroerden, of onze vertalers zich niet van de hulp van andere Gereformeerde vertalers, hoewel tot andere kerken behorende, mogen verzekeren. Geen Synode kan niet-leden onzer kerken tot vertalers benoemen. Maar zij kan wel haar vertalers vrijheid geven om onder hun verantwoordelijkheid zich betrouwbare krachten toe te voegen.

Men meene niet, dat hiernaas het werk van zoo'n Deputaatschap volledig is aangegeven. O.a. zal ook onze verhouding met andere kerken onderwerp van studie moeten uitmaken. Eveneens zal de financiële paragraaf niet vergeten mogen worden. En zoo is er meer.

Zulk een Deputaatschap mag dus niet beschouwd

ers van dit blad

N DE GEREFORMEERDE
NEDERLAND,
sche naamlijst.

ndeeling is op
gegeven. Formaat
Prijs 35 cents.

ing na ontvangst
t bedrag.

II REEDS

SCHAPPIJ
aal-Economisch
ekblad

H. AMELINK
Redacteur:

C. SANDBERG

erking van vele
nde personen

g dan nog beden
ners aan de

EDECEA - HOORN

d weekblad is het
er Christelijksoch

s in ons land en
l— per kwartaal

in hoofdartikelen
nomische vragen

(wingen over de
aties, laat het licht

zids- en bedrijfs-
zigen kring, bevat

ih financieel-eco-
zicht, een reus

schappelijk leven".
ig „Pers en Pole-

rick „Vrouwenbe-
ragenrubriek" enz

rang geeft o.a. Dr
jn studies over

ling van de rijpen
ugd".

erzorgd, zoo goed-
ft, met zoo rijken

in elk christelijk
n thuis.

in een abonnement
ummers aan!

ANO- EN

HANDEL

RIPPEN

instraat 42

HAAG

en prachtig
in elk genre
lijken prijs.